

[Indenrigsministeren]

er tale om en myte uden hold i virkeligheden. Der er givet afslag på 28 forsøgsønsker ud af 465. Af disse afslag vedrører 9 ønsker om forsøg med karensdagen, og det er jo nu helt uaktuelt, og 8 vedrører forsøg med anvendelse af arbejdsløshedsdagpenge til personer, der ikke er arbejdsløse. Der gives kun afslag på forsøg, hvis de strider mod de grundlæggende principper for frikommuneprojektet. Forsøg må ikke angribe befolkningens sundhed, velfærd eller retssikkerhed og skal i øvrigt være udgiftsneutrale i forholdet mellem staten og kommunerne. Forsøg med løn- og arbejdsvilkår som hovedemne godkendes heller ikke.

Det er klart, at når der kun gives afslag af disse grunde, vil der være forsøg, som man har kun lidt eller ingen sympati for, men det er imidlertid et led i frikommuneideen, at forsøg, der ikke rammes af de nævnte afslagsgrunde, skal godkendes uanset politisk sympati eller ej. Den politiske stillingtagen finder først sted, når man med baggrund i forsøgsresultaterne skal beslutte, om lovgivningen generelt skal ændres.

Hr. Ole Vig Jensen var i sit indlæg inde på, at man kunne overveje at udvide kredsen af kommuner, som deltager i frikommuneprojektet. Jeg har ikke nogen indvendinger imod at gå videre med disse overvejelser, da jeg har fornemmet, at der også hos andre medlemmer og i nogle kommuner kan være interesse for det.

Så kvitterer jeg naturligvis for hr. Risgaard Knudsens indlæg, hvori han noterede sit standpunkt med hensyn til forsøg på vejmrådet, og jeg må konstatere – ikke uventet – en betydelig trofasthed fra hr. Risgaard Knudsens side med hensyn til de holdninger, som han gennem disse 10 år har stået for.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Man kan jo lave mange statistikker på grundlag af de oversigter, vi får over frikommuneprojekterne, hvilke afslag der gives, hvilke der stadig væk er under forhandling, osv., og bruger man den statistik med de 28 afslag, der er givet, som ministeren her har gjort det, kan man godt komme til det resultat, at det ikke er ret mange, man har afvist. Men der ligger i massevis af tanker, som ikke er forhandlet færdig, og som ikke bliver gen-

nemført, fordi de ikke vil blive fremmet af regeringen. De er ikke med i ministerens oversigt. Der er massevis af ting, man på forhånd har fået at vide at man skal lade være med at komme med forslag om, for de bliver ikke til noget, og der er massevis af tanker, som folk ikke har bragt frem for regeringen, for ministrene, fordi man på forhånd ved, at det ikke nytter noget.

Det er det, der er grunden til, at der eksempelvis ikke er ét eneste forslag, der sprænger kommunalfuldmagtens nuværende grænser for, hvad kommuner må. Det er det, der er grunden til, at der ikke er forslag om f.eks. sabbatordninger eller noget som helst andet i den retning, for det er imod regeringens politik.

Der er ét forslag, som regeringen har sagt ja til, selv om det er imod dens principielle politiske holdning, og det er et begrænset forslag om ældretandpleje i nogle frikommuner. Det er det eneste forslag, man har at hænge sin hat på, når man vil vise, at man går med til forsøg, som alvorligt strider imod regeringens principielle opfattelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 54 stemte for, 66 imod.

Ændringsforslag nr. 4–8
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9
forkastedes, idet 55 stemte for, 66 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 10
vedtoges med 115 stemmer mod 5; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 11–14
vedtoges uden afstemning.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2
vedtoges uden afstemning.